

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 23 stycznia 2018 r. w sprawie T-869/16, Wenger / EUIPO, wniesione w dniu 28 lutego 2018 r. przez Wenger SA

(Sprawa C-162/18 P)

(2018/C 311/02)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Wenger SA (przedstawiciele: A. Sulovsky, Rechtsanwältin)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Swissgear Sàrl

Postanowieniem z dnia 5 lipca 2018 r. Trybunał Sprawiedliwości (siódma izba) stwierdził, że nie istnieje potrzeba wydania orzeczenia w przedmiocie niniejszego odwołania.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 24 kwietnia 2018 r. – KrakVet Marek Batko sp. K. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-276/18)

(2018/C 311/03)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: KrakVet Marek Batko sp. K.

Strona przeciwna: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy cele dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej („dyrektywy VAT”) (¹), w szczególności wymogi w zakresie zapobiegania konfliktom dotyczącym jurysdykcji między państwami członkowskimi i podwójnemu opodatkowaniu, o których mowa w motywach 17 i 62, oraz rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010 (²), w szczególności motywy 5, 7 i 8 oraz art. 28–30, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie praktyce administracji podatkowej państwa członkowskiego, która poprzez określenie kwalifikacji transakcji, różniące się zarówno od interpretacji prawnej tej samej transakcji oraz tych samych okoliczności faktycznych dokonanej przez administrację podatkową innego państwa członkowskiego, jak i od odpowiedzi na wniosek o wiążącą interpretację udzielonej przez administrację podatkową innego państwa członkowskiego na podstawie wspomnianej interpretacji, a także od wniosków potwierdzających obie interpretacje, do jakich wspomniana administracja dochodzi w wyniku przeprowadzonej kontroli podatkowej, powoduje podwójne opodatkowanie podatnika?
- 2) Jeżeli z odpowiedzi na pierwsze pytanie wynika, że taka praktyka nie jest sprzeczna z prawem wspólnotowym, czy organ podatkowy państwa członkowskiego, uwzględniając dyrektywę 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej oraz prawo Unii, może jednostronnie określić obowiązek podatkowy, nie biorąc pod uwagę, że administracja podatkowa innego państwa członkowskiego już kilkakrotnie potwierdziła, najpierw na wniosek podatnika, a następnie w decyzjach wydanych w wyniku przeprowadzonej kontroli, zgodność z prawem działania wspomnianego podatnika?

Czy też administracje podatkowe obu państw członkowskich powinny współpracować i osiągnąć porozumienie ze względu na zasadę neutralności podatkowej i zasadę zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu, aby podatnik był zobowiązany do zapłaty [VAT] tylko w jednym z tych państw?

- 3) W wypadku gdy z odpowiedzi na pytanie drugie wyniknie że administracja podatkowa państwa członkowskiego może jednostronnie zmienić kwalifikację podatkową, czy przepisy [dyrektywy VAT] należy interpretować w ten sposób, że administracja podatkowa drugiego państwa członkowskiego ma obowiązek zwrócić podatnikowi zobowiązanemu do zapłaty podatku VAT podatek określony przez tę administrację w odpowiedzi na wniosek o wiążącą interpretację i zapłacony za okres zakończony kontrolą, aby zapewnić przestrzeganie zarówno zasady zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu, jak i zasady neutralności podatkowej?
- 4) W jaki sposób należy interpretować wyrażenie zawarte w art. 33 ust. 1 zdanie pierwsze zharmonizowanej dyrektywy VAT, zgodnie z którym transport jest realizowany „przez dostawcę lub na jego rzecz”? Czy wyrażenie to obejmuje przypadek, w którym podatnik oferuje jako sprzedawca, na internetowej platformie sprzedażowej, możliwość zawarcia przez nabywcę umowy z przedsiębiorstwem logistycznym, z którym wspomniany sprzedawca współpracuje w zakresie transakcji innych niż sprzedaż, jeżeli nabywca może również swobodnie wybrać innego przewoźnika niż proponowany, a umowa przewozu jest zawierana przez nabywcę i przewoźnika bez udziału sprzedawcy?

Czy dla celów interpretacyjnych ma znaczenie – w szczególności biorąc pod uwagę zasadę pewności prawa – okoliczność, że do 2021 r. państwa członkowskie muszą zmienić przepisy transponujące wspomniany przepis [dyrektywy VAT] tak, aby art. 33 ust. 1 tej dyrektywy należało również stosować w przypadku pośredniej współpracy przy wyborze przewoźnika?

- 5) Czy prawo Unii, w szczególności [dyrektywę VAT] należy interpretować w ten sposób, że wymienione poniżej okoliczności faktyczne, rozpatrywane łącznie lub osobno, mają znaczenie dla oceny, czy między niezależnymi przedsiębiorstwami, które wykonują dostawę, wysyłkę lub transport towarów, podatnik nawiązał, w celu obejścia art. 33 [dyrektywy VAT] i popełnienia w ten sposób nadużycia prawa, stosunki prawne mające na celu wykorzystanie okoliczności, że obciążenie podatkiem VAT jest niższe w innym państwie członkowskim:

5.1) przedsiębiorstwo logistyczne wykonujące transport jest powiązane z podatnikiem i świadczy mu inne usługi niezależne od transportu;

- 5.2) jednocześnie klient może w każdej chwili zrezygnować z możliwości zaproponowanej przez podatnika, to znaczy zlecenia transportu przedsiębiorstwu logistycznemu, z którym jest on powiązany umownie, i może powierzyć transport innemu przewoźnikowi lub odebrać towary osobiście?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2010, L 268, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 16 maja 2018 r. – Tesco-Global Áruházak Zrt. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-323/18)

(2018/C 311/04)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Tesco-Global Áruházak Zrt.

Druga strona postępowania: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy okoliczność, że podatnicy należący do kapitału zagranicznego, którzy prowadzą szereg sklepów poprzez jedną spółkę handlową i którzy wykonują działalność w zakresie handlu detalicznego w sklepach, są faktycznie zobowiązani do uiszczania podatku szczególnego w wysokości odpowiadającej najwyższemu przedziałowi silnie progresywnej stawki podatkowej, podczas gdy podatnicy należący do kapitału krajowego, którzy działają w systemie franczyzy pod jednym szyldem – poprzez sklepy, które co do zasady są odrębnymi spółkami handlowymi – są faktycznie objęci przedziałem zwolnionym z tego podatku lub też stosuje się do nich jedną z niższych stawek następujących po tym przedziale, tak że proporcja pomiędzy podatkiem uiszczonym przez spółki należące do kapitału zagranicznego a całkowitymi wpływami podatkowymi pochodzącymi z podatku szczególnego jest znacząco większa niż w przypadku podatników należących do kapitału krajowego, jest zgodna z postanowieniami traktatu FUE dotyczącymi zasady niedyskryminacji (art. 18 i 26 TFUE), zasady swobody przedsiębiorczości (art. 49 TFUE), zasady równości traktowania (art. 54 TFUE), zasady równych udziałów finansowych w kapitale spółek w rozumieniu art. 54 TFUE (art. 55 TFUE), zasady swobody świadczenia usług (art. 56 TFUE), zasady swobodnego przepływu kapitału (art. 63 i 65 TFUE) oraz zasady równości obciążeń podatkowych przedsiębiorstw (art. 110 TFUE)?
- 2) Czy okoliczność, że podatnicy, którzy prowadzą szereg sklepów poprzez jedną spółkę handlową i którzy wykonują działalność w zakresie handlu detalicznego w sklepach, są faktycznie zobowiązani do uiszczania podatku szczególnego w wysokości odpowiadającej najwyższemu przedziałowi silnie progresywnej stawki podatkowej, podczas gdy podatnicy należący do kapitału krajowego, stanowiący ich bezpośrednią konkurencję i działający w systemie franczyzy pod jednym szyldem – poprzez sklepy, które co do zasady są odrębnymi spółkami handlowymi – są faktycznie objęci przedziałem zwolnionym z tego podatku lub też stosuje się do nich jedną z niższych stawek następujących po tym przedziale, tak że proporcja pomiędzy podatkiem uiszczonym przez spółki należące do kapitału zagranicznego a całkowitymi wpływami podatkowymi pochodzącymi z podatku szczególnego jest znacząco większa niż w przypadku podatników należących do kapitału krajowego, jest zgodna z postanowieniami traktatu FUE dotyczącymi zasady zakazu pomocy państwa (art. 107 ust. 1 TFUE)?